

Isbjørn skudt ved Taylors Havn

Skrevet af Carsten Dalbøl, søn af Jens Chr. Dalbøl, adjutant for Admiralen/Aircommander, chef for Sirius og vejrtjenesten Grønnedal i perioden 1963-1968

Jeg er 8 år gammel. Jeg bor på Halv Tolv sammen med min far og mor. Halv Tolv er et beboelsesområde, en slags villakvarter kun for officerer og deres familier.

Det er en af de sommerdage i 1964, hvor ikke en vind rører sig, og der er totalt havblik på fjorden.

Min morfar og mormor er på besøg over sommeren, og min morfar, som er erhvervsfisker bruger det meste af sit besøg på fiskeri med forskellige redskaber.

Det er den 24. maj 1964. Jeg tror det var stenbider vi fiskede efter den dag(langline), men kun ulke og torsk var interesseret.

Vi prøver et nyt sted syd for Ivigtuut. I området omkring Tailorshavn.

Her ligger en hytte, og det er her jeg ser noget. Sten og klipper spærrer udsynet til hytten da vi nærmer os, så det jeg ser, er en Isbjørn der rejser sig på bagbenene og kigger direkte på os i et kort øjeblik. Og det er kun mig der ser den.

De to voksne (min morfar og stationschef Aasberg Jacobsen) overbeviser mig om at Isbjørne ikke holder til i det sydvestlige Grønland og slet ikke på land. De fortsætter deres gøremål. Jeg holder blikket stift rettet mod hytten, for jeg så den sgu'. Den rejser sig igen bag klippen, og er væk lige så hurtig. Denne gang må jeg have virket overbevisende i min påstand, for nu lytter de(de har stadig ikke set den), og vi nærmer os forsigtigt kysten. På en afstand af ca. 500 meter kan vi se den er i færd med at rode i skraldespanden udenfor hytten. Den holder øje med os, men foresætter sit forehavende. Aasberg griber efter sin tjenestepistol i handskerummet, og overvejer et kort øjeblik at angribe. De to voksne bliver da hurtigt enige om, at det nok er for lille et våben, og at vi risikerer et modangreb. Så det blev hu hej på fuld fart tilbage til Grønnedal for at hente jagtrifler.

Og her bliver jeg isoleret. Vi lander nedenfor Halvtolv, og jeg bliver eskorteret til Aasbergs hus og spærret inde på toilettet, indtil de er godt på vej tilbage mod hytten med jagtrifler. Jeg har åbenbart været anset som en potentiel sladrebank. Jeg husker at jeg råbte og skreg da de tog afsted uden mig

Det næste der sker er at de vender tilbage med en død isbjørn. Hvordan de fik den bakset op i båden er mig stadig en gåde. De næste dage er jeg helten i skysovs, og må fortælle historien om og om igen.

Et totalt meningsløst drab på en sikkert skrupsulten isbjørn som var gået i land for at finde føde af mangel på drivis og sæler. Langt væk fra mennesker og beboelser.

Den blev flået og parteret af 'Kontrollør' Frederik fra Arsuk flankeret af den eneste værnepligtige grønlander på basen.

Jeg tror at alle fra Grønnedal og Ivigtut var til stede den dag. Der må være tusinder af billeder rundt omkring.

Iflg. Grønlandsk lov på det tidspunkt, var det den der så/opdagede bjørnen som fik skindet. Det må have været en anden lov som trådte i kraft den dag. Jeg har aldrig haft et bjørneskind.

